

Nr 509.

Av herr *Wistrand*, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lönegradsplacering för viss vård- och ekonomipersonal m. m.*

I proposition nr 214 till riksdagen har Kungl. Maj:t föreslagit en höjning av lönegradsplaceringen för bland annat föreståndarinnetjänsterna vid statens sjukhus. Vad beträffar de två stora statliga kroppssjukhusen i Stockholm, karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, är enligt min mening den i propositionen föreslagna lönegradsplaceringen för de föreståndarinnetjänster, som för närvarande äro placerade i 16 lönegraden, icke tillfredsställande avvägd med hänsyn till ansvar och arbetsuppgifter.

Vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet finnas två första föreståndarinnetjänster, för närvarande placerade i lönegrad 19, vilka enligt förslaget skola uppflyttas till 22 respektive 21 lönegraderna. Dessutom finnas fem föreståndarinnetjänster, för närvarande placerade i 16 lönegraden och av Kungl. Maj:t föreslagna uppflyttade endast till lönegrad 17. Av dessa äro två föreståndarinnetjänster vid karolinska sjukhuset (därav en placerad vid garnisonsavdelningen på Kungsholmen) förenade med samma mått av självständigt ansvar som första föreståndarinnetjänsterna men för mindre enheter (141 resp. 196 vårdplatser). Det är icke motiverat, att dessa tjänster placeras lägre än husmoderstjänster vid landstingssjukhus av motsvarande storleksordning, nämligen i lönegrad 19.

Två av de övriga tjänsterna, en vid karolinska sjukhuset och en vid serafimerlasarettet, äro likaledes förenade med självständigt ansvar för vissa personalgrupper nämligen sjukvårdsbiträden och ekonomibiträden. Dessa biträdens antal är vid de båda sjukhusen större än eller åtminstone lika stort som den sammanlagda personalstyrkan vid landstingssjukhus av nyss nämnd storlek (vid karolinska sjukhuset 395 och vid serafimerlasarettet 180).

Det kan därför enligt min mening icke heller anses skäligt, att dessa tjänster placeras lägre än i 19 lönegraden.

Den återstående föreståndarinnebefattningen slutligen är placerad vid karolinska sjukhusets centralförråd. Innehavaren av denna tjänst ansvarar bland annat för inventarieredovisningen samt utlämningen av inventarier och förbrukningsartiklar av alla slag till mer än 150 olika värdenheter inom sjukhuset. De ekonomiska värden, som sålunda handhavas av henne, äro så stora att det är av största vikt att tjänsten kan besättas med en synnerligen väl kvalificerad person. Den hör placeras i lägst 19 lönegraden.

Nu rådande personalbrist medför att en stor del av föreståndarinnornas ordinarie arbetstid åtgår för att anskaffa personal och företaga ändringar i arbetsorganisationen. Detta har till följd att övriga med föreståndarinnobefattningen förenade arbetsuppgifter måste utföras på övertid, för vilken enligt bestämmelserna i statens allmänna avlöningsreglemente icke någon övertidsersättning kan lämnas. Ej heller utgår ersättning för den jourtjänst, som föreståndarinnorna äro skyldiga att upprätthålla och som för tre av dem inträffar varannan natt. Denna jourtjänst innebär, att föreståndarinnorna skola vara anträffbara inom sjukhusområdet och i händelse av sjukdom eller annat förfall för den tjänstgörande personalen snabbt anskaffa ersättare eller på annat sätt tillse att arbetet ändå skötes.

Redan vid nuvarande lönegradsplaceringar är det inte ovanligt att en översköterska med »normal» övertidstjänstgöring sammanlagt erhåller ungefär samma eller högre lönebelopp som en föreståndarinna. Detta förhållande medför att man vid förenämnda två sjukhus för närvarande icke på frivillig väg kan få sjuksköterskorna att åtaga sig vikariat på föreståndarinnetjänsterna.

Karolinska sjukhusets direktion har hos tjänsteförteckningsrevisionen den 14 januari 1950 begärt en uppflyttning av ifrågavarande föreståndarinnobefattningar från 16 till 18 lönegraden och ansåg således redan då att en skillnad på sex lönegrader i stället för fyra mellan översköterske- och föreståndarinnetjänsterna vore motiverad. Enligt Kungl. Maj:ts nu framlagda förslag skulle skillnaden endast bliva tre lönegrader. Jag anser att vad karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet beträffar inga sakliga skäl tala för en mindre skillnad än den nuvarande, det vill säga fyra lönegrader, utan fast mer att denna skillnad på ovan anförda skäl bör ökas. Endast genom en riktig lönegradsplacering av föreståndarinnetjänsterna vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet i förhållande till motsvarande tjänster vid andra sjukhus i landet kunna dessa viktiga tjänster rekryteras på tillfredsställande sätt.

Under åberopande av vad jag ovan anført får jag hemställa,

att riksdagen måtte i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lönegradsplacering för viss vård- och ekonomipersonal m. m. besluta, att fem föreståndarinnetjänster vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet i lönegrad 16 måtte placeras i lönegrad 19 samt

att avlöningsanslagen för karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet måtte uppräknas i enlighet härmed.

Stockholm i oktober 1951.

Karl Wistrand.